

AF JULIE DOHN NIELSEN & NYNNE MØRKEBERG

Månedens kvindelige rollemodel

Louise Celia Korpela

— PARTNER, GORRISSSEN FEDERSPIEL

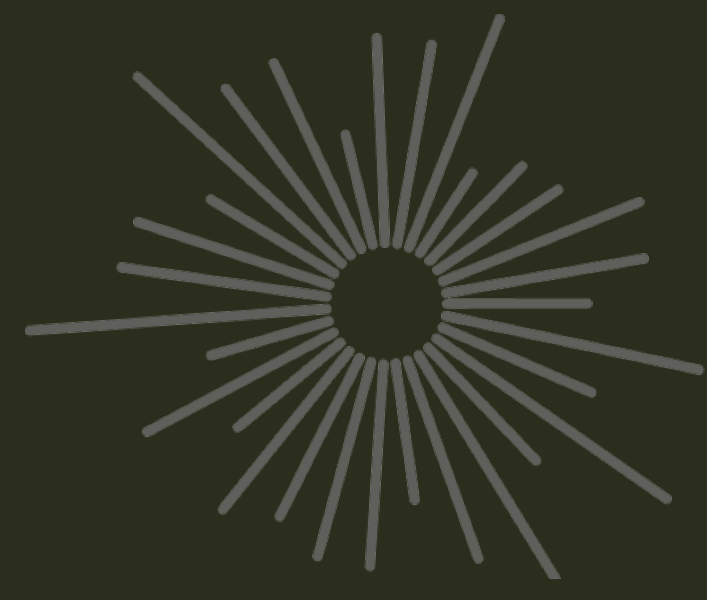
PORTRÆT

Året 2021 skydes i gang med første udgivelse af vores projekt med kvindelige rollemodeller, hvor vi interviewer kvindelige jurister, som har formået at bryde den karrieremæssige barriere til en lederstilling, og som dermed udgør en del af det mindretal af ledere, som er kvinder.

– Vores første kvindelige rollemodel er Louise Celia Korpela, som i januar sidste år blev udnævnt til partner hos Gorrissen Federspiel. –

FAKTA

Gorrissen Federspiel

– Vi møder Louise i et mødelokale hos Gorrissen Federspiel i deres kontorbygninger på Axel Torv.

Louise Celia Korpela

- 35 år
- Uddannet Cand.jur. fra Københavns Universitet (2011) og LL.M. fra Chicago-Kent College of Law (2013)
- Partner hos Gorrissen Federspiel (2020)
- Fun facts: Har besteget Kilimanjaro og blev som 9-årig danmarksmester i badminton.

“Vi skal nå et sted hen, hvor man ikke er kvindelig partner, men **partner**: og nu er jeg jo en ‘kvindelig partner uden børn’. En mandlig version af mig ville jo bare være en ‘partner’”.

VEJEN TIL JURA

Opvokset i advokatfamilie

Louise kommer fra en advokatfamilie med forældre, som har eget advokatfirma og to yngre søskende, som ligeledes har valgt at læse jura.

Vejen til juraens verden har derfor ikke været tilfældig, og på trods af forældrenes velmenende råd om at gå en anden vej, har Louise ikke været i tvivl om, at juraen var dét hun ville og kunne: "Jeg går meget op i, at ting er fair og ordentlige, og det ligger derfor lige til højrebenedet at blive jurist. Man kæmper for nogen, og det kan selvfølgelig hen ad vejen ændre sig, hvem man kæmper for, men det her med at få kørt ting igennem så effektivt og fair som muligt er dét, som jeg har fundet spændende".

"Jeg går meget op i, at ting er fair og ordentlige, og det ligger derfor lige til højrebenedet at blive jurist".

Valget om at læse jura

Når vi spørger Louise, om valget af jura var helt uden andre overvejelser og tvivl, mødes vi dog af kæmpe smil og et klart nej.

Louise havde nemlig oprindeligt helt andre planer, da hun i gymnasiet havde matematik, fysik og kemi på højt niveau, og hvor hun deltog i fysik- og kemiolympiaden, hvilket tydede på en karriere i en helt anden boldgade.

Valget om at studere jura traf hun først endeligt i det øjeblik, hvor hun sad med ansøgningsblanketten, og siden da har hun ikke været i tvivl: "Lige så snart jeg kom i gang, så vidste jeg, at det var det rigtige. For mig er det ikke juraen i sig selv, der er sjov - det er mere de redskaber og den måde, som man bruger fagene på, som er sjov for mig. Jo længere jeg kom i uddannelse, fik jeg mere forståelse for den verden, vi lever i, og hvad man kunne bruge juraen til".

Tiden på studiet

Politisk aktiv

Når vi spørger ind til Louises uddannelsesforløb, er det tydeligt, at hun har haft et rigt studieliv med en hel del oplevelser.

Louises studietid vidner om et stort engagement i det sociale samt politiske liv på universitetet, men hun fortæller også med et smil på læben, at der er nogle få ting, som hun gerne ville have ændret i bagklogskabens klare lys:

“Jeg var nok en lille smule mere doven, end man burde være. Så hvis jeg skulle gøre det om, så ville jeg nok prøve at være lidt mere disciplineret og få læst til timerne. Jeg har en tendens til at involvere mig i alle mulige forskellige ting, og det gjorde jeg også under studiet, hvor jeg både var politisk aktiv og deltog til alle fredagsbarerne og var med til processpil. Jeg fokuserede nok mere på de her ting end det faglige”.

Udveksling til Chicago

På trods af den til tider nedprioriterede læsning – som de fleste studerende formentlig kender til – fik Louise et stort udbytte af uddannelsens mulighed for at læse i udlandet, da hun tog et semester til Chicago: “Jeg tog til Chicago, som var virkelig sjovt. Det skal alle – synes jeg – helt sikkert gøre. Så hvis man har muligheden, skal man bare komme afsted, fordi man får så meget ud af det. Man skal ikke nødvendigvis gøre det for det faglige indhold men for ens personlige udviklings skyld.”

Kampen mod generthed

Den personlige udvikling, som Louise nævner, er noget, som hun i høj grad har haft for øje i sin karriereudvikling, da hun som yngre studerende var utrolig genert:

“Jeg har altid levet efter, at hvis der er noget, man er irriteret over ved sig selv, så skal man gøre noget ved det”.

“Jeg var meget stille og sagde stort set aldrig noget til timerne. Jeg sad aldrig nogensinde på første række, så jeg var hende der sad helt bagerst ude i kanten, men jeg blandede mig gerne mellem timerne. I studiegruppen var jeg hende der styrede tingene, men i klassen var jeg der bare”.

Genertheden står til dels i kontrast til vejen mod en lederstilling, som almindeligvis forbindes med et vist gåpåmod og en mentalitet, hvor man gør opmærksom på sig selv, og Louise traf derfor også et bevidst valg om at komme genertheden til livs: “Jeg begyndte senere hen at undervise for at komme over genertheden. Jeg har altid levet efter, at hvis der er noget, man er irriteret over ved sig selv, så skal man gøre noget ved det. Man kan godt have lidt en tendens til at sige, at man ikke kan finde ud af noget, fordi man ikke synes, det er rart, men hvis det irriterer og hæmmer en, så bliver man nødt til at gøre noget ved det”.

Familieliv som karrieremenneske

Familieliv eller karriere

Det er en typisk opfattelse, at man på et tidspunkt skal vælge mellem et familieliv eller at gå karrierevejen.

Naturligvis har Louise gjort sig nogle overvejelser i forhold til dette, men det fremgår også klart af hendes svar, at hun ikke mener, at valget er så sort-hvidt, som man måske går og tror: "Jeg har ikke børn, og jeg gjorde mig rigtig mange overvejelser, men jeg tror, at det er noget, som virker mere uoverskueligt, når man står udefra og ser på det. Det kan sagtens lade sig gøre, kan jeg se på mine kollegaer med børn. Jeg tror, at det er noget, man skal lade være med at bekymre sig så meget om faktisk. Jeg tror, at man kommer til at gøre det til en slags blokade".

Selvom Louise ikke selv har børn, så taler hun alligevel af erfaring, når hun siger, at man sagtens kan opretholde et godt familieliv, selvom man også ønsker at prioritere sin karriere.

Hun kommer selv fra et hjem, hvor forældrene har arbejdet meget, men det har aldrig skræmt hende: "Mine forældre har altid arbejdet meget, men jeg har set, at det godt kan lade sig gøre at have et fuldtidsarbejde og give sine børn en god barndom - for det har jeg selv haft".

– Louise Celia Korpela og Julie Dohn Nielsen

“(...) det godt kan lade sig gøre at have et fuldtidsarbejde og give sine børn en god barndom - for det har jeg selv haft”.

Familieliv som karrieremenneske

Forholdet til andre kvinders valg

Ifølge Louise handler det om, at man skal tage de valg, som man er mest komfortabel med, og som gør én glad, og at man så skal stå ved de valg, selvom de udefra kan mødes af kritik eller fordomme.

Især forholdet til andre kvinders valg er noget, som Louise mener, at vi bør blive bedre til at rumme og acceptere, så vi ikke ender med at hæmme os selv eller andre, fordi vi ikke nødvendigvis er enige i deres valg: "Vi kvinder kan godt have en tendens til at bebrejde hinanden de valg, vi tager, og hentyde, at man ikke er en god mor, hvis man arbejder meget, eller man ikke er en, der tager sit arbejde seriøst, hvis man ikke arbejder meget - og det er bare ikke rigtigt!".

Gør det, der gør dig glad

For Louise er det derfor vigtigt, at man først og fremmest gør op med sig selv, hvad der er vigtigt for én, og hvad der gør én glad, og så skal resten nok komme hen ad vejen.

Man kan sagtens nå det hele, hvis man er indstillet på at se uden for boksen, og hvis man ikke bekymrer sig for meget.

Louise går stadig selv med overvejelser om at etablere et familieliv i fremtiden, men hendes fokus er først og fremmest på at nå langt karrieremæssigt, og så kommer resten bagefter. Det var egentlig ikke hendes plan fra starten af, men som hun så fint siger - *life happens*.

“Life happens”

- Kvindelige Jurister synes godt om dette udtryk

Livet som partner

Målet om at blive partner

Louise blev i 2020 partner i en ung alder, og det kan derfor virke som om, at det har været en målrettet og bevidst rejse, men det er faktisk ikke tilfældet, da Louise egentlig ikke havde et mål om at blive partner så tidligt: "Det har været bevidst på den måde, at jeg har været på vej mod målet, og så har jeg simpelthen ikke kunne stoppe, fordi jeg var så opsat på at nå målet. Men for 3 år siden tog jeg valget om, at jeg ville fokusere på mine karrieremæssige mål, så det har nok alligevel været lidt ubevidst".

Louises råd til vejen mod partnerstillingen

Når det kommer til vejen mod partnerstillingen, har Louise nogle råd til, hvordan man når dertil, og hun fortæller, at det især inkluderer en vis portion initiativ: "Jeg tror, at det handler om at gøre opmærksom på sig selv. Jeg synes, at - især vi kvinder - er for dårlige til at sige, hvad vi ønsker af arbejdsopgaver, og hvad vi er gode til. Man kan jo godt lade vær med at sige "det her er jeg den bedste til", men i stedet sige "det her, synes jeg, er rigtig interessant". Så har man en egentligt ret indirekte måde at gøre opmærksom på sig selv og sine ønsker".

Arbejdstid, fleksibilitet og frihed under ansvar

Man hører ofte, at en partnerstilling ikke er så sort-hvid, som man går og tror, og at stillingen kan håndteres forskelligt og balanceres med et privat- og familieliv.

Hertil fortæller Louise, at selvom stillingen kommer med et stort ansvar, så kommer den også med en stor fleksibilitet, og at det er i netop dén fleksibilitet, man finder muligheden for at vedligeholde et godt privat- og familieliv. Louise gør det dog også klart, at der ikke skal være tvivl om, at man skal lægge en solid arbejdsindsats, men friheden og fleksibiliteten kommer snigende jo hørere op, man kommer i graderne.

Især arbejdsindsatsen kan virke afskrækkende for nogle, og Louise fortæller os, at hun sjældent arbejder under 45 timer om ugen, og at gennemsnittet for en uge formentlig er mellem 45-55 timer. Men hun nævner også, at der er meget frihed under ansvar, og den fleksibilitet man får, forventes det også, at man giver tilbage. Hun har derfor i høj grad mulighed for selv at tilrettelægge arbejdstimerne, og det giver hende muligheden for at arbejde sene aftener og tidlige nætter, som fungerer virkelig godt for hende.

– Gorrissen Federspiel - Axel Tower

Livet som partner

Sådan brød Louise barrieren

Louises partnerstilling er et eksempel på et brud med det mønster, som vi ser i Danmark med lederstillinger, hvor kvinder ikke er nær så stærkt repræsenteret i statistikken, som mændene er. Man kan derfor undre sig over, hvordan Louise er nået hertil, og om hun har tænkt eller handlet anderledes, eftersom hun har formået at bryde den barriere, som eksisterer for mange kvinder.

Louise vidste allerede, da hun startede som fuldmægtig hos Gorrissen Federspiel i 2010, at hun ville være partner en dag, men hun havde ikke planlagt vejen dertil.

Stædighed og personlige refleksioner

En blanding af stædighed og personlige refleksioner har dog hjulpet hende godt på vej: "Jeg har holdt nogle årlige check-ins med mig selv, hvor jeg har sat en kalender-reminder om at reflektere over, om jeg er på rette vej, og om der er noget, jeg skal ændre. Men jeg har altid været utrolig stædig, så hvis der er noget, som jeg ikke synes er optimalt, så kan jeg ikke lade være med at ændre på det eller blande mig. Den der stædighed samt drive og lysten til mere har betydet rigtig meget for min udvikling".

Vejen dertil har dog ikke været helt uden problemer, og Louise er blevet mødt med flere fordomme og holdninger til hendes væremåde, som dog ikke har stoppet hende:

"Jeg har fået at vide, at "man kan ikke smile så meget, som du gør og så blive taget seriøst" eller "man kan ikke have langt lyst hår og se sådan nogenlunde pæn ud og så blive taget seriøst", hvor jeg så har fået lysten til at modbevise det, fordi det kan ikke passe og passer heller ikke. Så derfor har målet for mig været at komme så langt og stadig være mig. Det, at man er sød og smilende og ikke nødvendigvis er højtråbende, gør jo ikke, at man ikke er god til sit arbejde eller kan være tillidsvækkende".

Kommentarerne har primært være "gode råd" fra klienter eller ældre i karriere-udviklingssammenhæng, men derudover er de oftest kommet fra andre kvinder.

Råd til andre kvinder: Intet valg er mere rigtigt end det andet

Hertil nævner Louise igen, at det er enormt vigtigt, at vi bliver bedre til at være sødere ved hinanden, fordi intet valg er mere rigtigt end det andet, og fordomme hæmmer os.

Udfordringer i en mere seksualiseret sammenhæng har været, hvordan man adskiller sig fra at være hende pigen, som er pæn at kigge på, og til at være den seriøse rådgiver.

For at imødekomme problemet har Louise selv taget snakken med ældre kollegaer, som har været med ude hos klienten: "Det jeg har gjort er at tage snakken inden, så jeg ikke fik rollen, som hende der skænkende kaffe eller printede, eller hende som bare sidder ved siden af og ser pæn ud".

Bland dig, bland jer

Louises råd til unge kvinder eller kvinder generelt, som ønsker at gøre sig karriere med eksempelvis et ledermæssigt perspektiv er: "Gør opmærksom på sig selv! Bland dig - bland jer. For vi har simpelthen for svært ved at sige, at vi kan det dér. Tit så gør man det kun, hvis man er sikker på, at man kan. Der skal man stole på, at selvfølgelig kan man det. Man skal have lidt mere "Pippi - selvfølgelig kan jeg det"-attituden".

Ligestilling i udlandet

Udstationering i New York

Louise har været udstationeret i New York hos et af verdens største advokatfirmaer, hvor hun for alvor kunne mærke en forskel på ligestillingsområdet. Hun fortæller, at der i USA i langt højere grad er fokus på ligestilling og diversitet, og at de derfor er væsentligt længere fremme, end vi er i Danmark. Hun fortæller om nogle af de eksempler, hvor især kvinder er bedre repræsenteret: "De havde decideret kvoter, herunder en plan for hvor mange kvinder der skulle være, og der var forskellige tiltag. Der var klienter, der havde krav til det hold, der blev stillet fra firmaets side, herunder hvor mange kvinder, aldersfordeling og kulturel baggrund - generelt hvordan teamet skulle sammensættes. Det var ikke noget, vi havde set herhjemme på det tidspunkt. I dag har vi blot nogle enkelte, der lægger vægt på repræsentationen".

Louise om kvoteordninger

Når vi spørger Louise, hvilke tiltag der er vejen frem i forhold til ligestilling, er hun ikke den store tilhænger af kvoter. Hun påpeger i stedet, at man fra lovgivers side vil kunne lave den mest effektive løsning ved at øremærke barsel:

”

Det er en ulempe for arbejdsgiverne at have kvinder, og at det er kvinder, der skal tage barsel. Der er en idé om, at det er kvindernes problem, og jeg synes, at det er så fint, hvis kvinderne gerne vil det, men det har en bagside at være den, der tager barslen.

Det kan man ikke rigtigt komme ud over, for man er pludseligt effektivt væk i en rigtig lang periode, hvis man får børn med et kort mellemrum. Det er jo bare et faktum.

Man kommer bagud i forhold til mændene, der har samme anciennitetsniveau, som bliver svært at indhente i de år. Fik man dem derimod jævnet mere ud, vil det være nemmere både for kvinderne, arbejdsgiverne og mændene der sikkert også gerne vil have noget barsel.

”

– Gorrissen Federspiel - Axel Tower, indgang

Louise påpeger også, at hun gerne vil derhen, hvor en kvinde ikke ser en partner- eller lederstilling som uopnåelig, og at barriererne gøres op med, og det kræver, at flere og forskellige typer af kvinder tager skridtet: "Jo flere der kommer igennem af dem, man selv kan spejle sig i, jo nemmere bliver det for en selv at sige: hvis hun kan, så kan jeg også. Vi skal nå et sted hen, hvor man ikke er kvindelig partner, men partner: og nu er jeg jo en 'kvindelig partner uden børn'. En mandlig version af mig ville jo bare være en 'partner'".

Fremgang inden for ligestilling

Louise afslutter med at fortælle, at selvom vi ikke har ligestilling endnu, så er vi godt på vej. Det er ikke lige så nemt for kvinder, som det er for mænd, at opnå en lederstilling eller andre arbejdsmæssige mål: "Men jeg tror ikke alene, at det handler om arbejdspladsen, men lige så meget handler det om vores egne idéer om, hvad man kan og ikke kan som kvinde, og den måde, samfundet er sat op på, hindrer lige så meget ligestilling på arbejdsmarkedet".